

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Reality Hrádek, a.s.**, se sídlem Rokycanská 204, Nová Hut', Hrádek, zast. Mgr. Martinem Řandou, LL.M., advokátem, se sídlem Truhlářská 13-15, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2013, čj. 829/520/12 97508/ENV/12, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2016, čj. 6 A 69/2013-218, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto stěžovatelčino odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň, ze dne 9. 10. 2012, čj. ČIŽP/43/OOH/SR01/1015693.017/ 12/ZLM, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 10 000 000 Kč podle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech za porušení povinnosti stanovené v § 12 odst. 2 téhož zákona, kterého se žalobkyně dopustila tím, že nakládala s odpady v místě, které nebylo příslušným správním orgánem určeno jako zařízení k odstraňování či využívání odpadu, způsobem ve výrocích správních rozhodnutí popsaným. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Městský soud v Praze zamítl. Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka uvedla, že vzhledem k její ekonomické situaci by výkon rozhodnutí, pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám; přiznání odkladného účinku podle stěžovatelky není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Stěžovatelka doložila svou ekonomickou situaci přehledy svých závazků, pohledávek a majetku, výpisy z katastru nemovitostí, předběžnou rozvahou ke dni 31. 12. 2015, předběžným výkazem zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2015, výpisy z bankovních účtů a exekučním příkazem. Stěžovatelka uvedla, že pokuta je z hlediska její ekonomické situace nepřiměřeně vysoká a mohla by pro ni mít likvidační důsledky.

[4] Odložením účinnosti napadeného rozsudku podle stěžovatelky nemůže nikdo utrpět újmu. Zaplacená pokuta by totiž byla nepředvídaným a neočekávatelným příjmem obce a Státního fondu životního prostředí. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým

veřejným zájmem. Nevyhoví-li totiž Nejvyšší správní soud kasační stížnosti, bude stěžovatelka povinna pokutu uhradit a veřejnému zájmu bude učiněno zadost.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti argumentům ohledně účinků okamžitého výkonu sankce přisvědčil a výslovně uvedl, že proti přiznání odkladného účinku nemá námitek.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává (žalobě) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[7] Citovaná zákonná úprava zřetelně upravuje podmínky, za jejichž splnění může Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti přiznat. Že tento postup (ke kterému ostatně přistoupil i krajský soud v řízení o padané žalobě) nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem má Nejvyšší správní soud osvědčeno z vyjádření žalovaného; je to právě žalovaný, jenž jako orgán vrchního státního dozoru ve věcech životního prostředí (§ 19 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb.), je kompetentní stanovisko k odkladnému účinku v projednávané, a jemu důvěrně známé věci, zaujmout. Tím sice není řečeno, že by pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku bylo vyjádření žalovaného jakkoliv nepřekročitelné, neopominutelné či závazné, na druhou stranu však není důvod, aby Nejvyšší správní soud stanovisko žalovaného výslovně přisvědčující stěžovatelce ponechal bez povšimnutí. Z obsahu spisů je pak dovoditelné, že výkon rozhodnutí (platba poměrně značné sankce) mohl by mít pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než která vznikne tím, že zaplacení uložené pokuty nebude okamžitě vymáháno.

[8] Pro výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou v projednávané věci naplněny, pročež návrhu stěžovatelky vyhověl.

[9] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nikterak nepředurčuje rozhodnutí ve věci samé; především jím Nejvyšší správní soud ani implicitně nepřitakává stěžovatelčině argumentaci tvrdící v podaném návrhu na odklad vykonatelnosti likvidační důsledky uložené pokuty pro její další hospodářský život.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu